

peremptorias, ibidem numero 24
 Judex cogens litigare tempore indebito, facit gravamen irreparabile per appellationem à diffinitiva, ib. n. 26
 A Judice pronunciantem nullam ex exceptionibus oppositis esse admittendam, legitime appellatur, p. 139. num. 17
 A Judice rejiciente exceptionem peremptoriam licite appellatur, quia talis sententia vim habet diffinitivæ, p. 140. n. 28
 Si Judex opposita exceptione statim ad ulteriora procedat, ut temporis brevitate videatur non adhibuisse causæ cognitionem, noviter procedit, ib. n. 35
 Judex non potest cognoscere simul de emergenti, & negotio principali, quia esset confundere processum, ibid. n. 37
 A declaratione Judicis super exceptione incompetentiæ vel jurisdictionis defectu, licite appellatur, quia habet vim diffinitivæ, ib. n. 38. & 39
 Quod etiam in causis scholarium procedit, ibid. n. 40
 Judex vim facit non deferens appellationi super articulo præjudiciali interpositæ in causis etiam summaris, p. 141. n. 47
 Judex vim facit non deferens appellationi interpositæ ab interlocutoria præjudiciali negotio principali, ib. n. 49
 A pronuntiatione Judicis declarantis, aliquem minorem majorem, servum, habilem vel inhabilem appellationi emissæ, si judex non deferat, vim facit, ib. n. 53
 A sententia qua Judex pronunciat, aliquem non minorem, vel ei non esse concedendam restitutionem, appellationi interpositæ non deferens vim facit, ibid. n. 54
 Idem quando pronunciat, procuratorem esse vel non esse legitimum, ib. n. 55
 Judex potest reservare exceptionem oppositam contra testem quod sit infamis, vel criminofus ad publicationem, etiam si probatio incontinenti offeratur, & appellatio non erit justificata, p. 143. n. 81. quia tenetur justificare, & probare coram superiore, p. 143. n. 82
 Recusatus Judex, quando possit sine metu attentati, & nullitatis ad ulteriora procedere remissivè, p. 144
 Periculofum est coram Judice suspecto litigare, ib. n. 91
 Judex appofita appellatione à decreto toruræ superferre debet in causa, etiam si non sit inhibitus, vel inhibito præsentata, p. 145. n. 101
 Idem ante appellationem ab eo, dum tamen si intra tempus datum ad appellandum, ib. n. 102
 In judiciis actor, & reus æquiparantur, & quod licet reo, actori idem licere debet, ib. n. 105
 Judex hodie rarè pronunciat, reum non torquendum, ib. n. 108
 Judex cui nihil constat nihil discernere potest, p. 147. n. 131
 Judex condemnans non admittis probationibus dicitur in dolo, ib. n. 132
 Judex non admittente probationes, sed sine eis judicante, nullum dicitur judicatum, ib. n. 135
 Procedit tamen si à tali denegatione admissionis probationis appellatur, aliàs tenet judicium, ibid. n. 136
 A Judice negante beneficium legis licitam esse appellationem, ib.
 Ab interlocutoria, quia Judex partem excludit approbando licite appellatur, ib. n. 138
 A præcepto Judicis de recognoscenda scriptura non appellatur, nec appellationi non deferens Judex Ecclesiasticus non vim facit, p. 150. n. 171
 Jus qui ter monitus, & requisitus aliquid facere, nihil respondeat, videtur negare, & à tali denegatione justitiæ licite appellatur, p. 153. n. 196
 Judex potest suam interlocutoriam revocare, sive ab ea appellatum sit, sive non, ibid. n. 100
 Appellatur legitime à reposicione seu revocatoria Judicis non valentis revocare, p. 154. n. 218
 Judex se non Judicem declarans mediante appellatione interposita, à tali declaratione jurisdictionem reassumit, & videtur revocare declarationem, quæ vim habet diffinitivæ, ib. n. 220
 Judex à quo sine metu attentati procedit ad ulteriora non obstante appellatione ab interlocutoria, quousque sit inhibitus canonicè, p. 155. n. 224
 Judice à quo procedente non obstante appellatione ab interlocutoria damnum irreparabile continente, potest puniri, & impune resisti, ib. n. 233
 Judex Ecclesiasticus licet in spiritualibus habeat in laicos jurisdictionem, intelligitur quoad excommunicationem, & remedia Ecclesiastica, non carcerem nisi invocato auxilio, p. 172. n. 38
 Judex secularis ut de concubinato cognoscat, debet esse notorius, p. 173. n. 48
 Judicis arbitrium circa capturam debet subjacere juris regulis, p. 180. n. 134
 Judex Ecclesiasticus poenam infligentem membri mutilationem, vel sanguinem non potest imponere, aliam tamen poenam corporalem bene imponere queit, p. 186. n. 210
 Fustigationis poenam imponit Judex Ecclesiasticus, ib. n. 210
 Item detractionis in monasterium, ibid. n. 211
 Item, & perpetui carceris, & de aliis, ib. n. 211
 Exilii poenam Judex Ecclesiasticus imponit, ibidem n. 211
 A Judice procedente ordinariè, cum debeat procedere summarie, tanquam ab inordinato processu licet appellare, p. 208. n. 71
 A Judice procedente summarie, aut executivè, ubi ordinariè debuit procedere, licet appellare, p. 209. n. 72
 Nisi quando summarie procedere, relinquatur Judicis potestati, ib. n. 73
 A Judice non faciente quod ejus potestati relinquatur, non licet appellare, ib. n. 75
 Judex non potest esse subrogatus, qui principaliter non potest esse, p. 223. n. 146
 A Judice denegante audientiam in agendo à jure denegatam appellatio non admittitur, p. 228. n. 28
 A Judice repellente allegantem turpitudinem suam non admittitur appellatio, p. 231. n. 62
 A Judice dante se pro inhibito virtute inhibitionis legitime appellationi non esse deferendum, Senatus decernit, p. 253. n. 50
 A Judice dante se pro inhibito vigore inhibitionis nullæ, & non canonicæ, appellationi vel defertur, vel tertium genus datur, ibid. n. 51
 A Judice conquiescere debente, & procedente ad ulteriora, licita est appellatio, p. 255. n. 75
 A Judice procedente post oppositam declinatoriam appellare licet, ib. n. 76
 Judex quilibet an possit cognoscere; an sua sit jurisdictione, & an queat ab alio inhiberi, ib. n. 80
 A duobus Judicibus se invicem inhibentibus appellationi emissæ per utramque partem, quis non deferens vim faciat, p. 256. n. 88
 Judex quilibet etiam delegatus cognoscit, an sua sit jurisdictione, p. 257. n. 95
 Judicis partes assumere tenetur executor sive dispensationum, sive gratiarum, si contineant clausulam (vocatis vocandis) vel quod citetur aliquis, ibid. n. 48
 Judicis partes tenetur assumere executor, si mandatur procedere cum causæ cognitione, p. 276. n. 55
 Judicis partes tenetur Judex assumere in provisione beneficii

beneficii, si compareat legitimus contradictor opponens legitimas exceptiones, qui judicialiter audiri debet, p. 176. n. 57
 Judex qui potuit procedere summarie si procedit ordinariè, valet processus, p. 282. n. 113
 A Judice procedente extrajudicialiter, cum debeat procedere judicialiter, vel ipsa simul utraque via procedente, appellatio deferendum est, p. 284. n. 136
 A Judice procedente judicialiter, & extrajudicialiter simul, in casu quo sic procedere queit appellationi emissæ an sit deferendum, p. 285. n. 139. 140. & 141
 In his, quæ voluntaria sunt jurisdictionis Judici permittitur innovare, p. 302. n. 28
 Judicem ordinarium Ecclesiasticum est quibus rationibus dici, p. 322. n. 6
 Judex habens jurisdictionem, sed ex omni modo incompetentens in aliquo casu, si se expressè declarat competentem, sententia transit in rem judicatam, si non appelletur, & processus tenet, p. 327. n. 23
 Idem si citatus nihil opposuit, quia de cætero non potest de incompetencia tractari, p. 327. n. 24
 Judex delegatus prout ordinarius cognoscit de articulo an sua sit jurisdictione, p. 327. 328. n. 25
 Judicis officium cum concurrat cum actione, quando per illud uberius consulitur agentis, atque aliquid addatur actioni, p. 337. n. 42
 Judicem incompetentem legitimum facit, ibid. multoties alterat non solum præcepta humana, sed etiam divina, p. 340. n. 72
 Judex debet esse certus de sua jurisdictione, p. 352. n. 22
 Judex ad quem appellatum est in provisione Parochialis ob aliquam legitimam causam anteaquam ordinarius providerit, vel tradiderit possessionem, aut tulerit sententiam, declarans bene appellatum, ac prævio concursu digniorem eligat, poterit huic possessionem vacantem tradere, p. 359. 360. n. 31
 Judex appellationis in beneficio curato vocante dicitur primus Judex, & loco ordinarii subrogatus cujus jure uti licet, p. 360. n. 36
 Judex appellationis succedit in locum prioris judicis, ib. n. 40
 Judex appellationis potest facere ea omnia, quæ poterat primus Judex, ib. n. 41
 Judicis officio pertinet reformare, quæ dolo aut malitia gesta sunt à parte lite pendente, p. 375. n. 72
 Judex ex officio potest repellere calumniosas exceptiones ad intricandum & procrastinandum judicium oppositas, ib. n. 73
 Judex in declaratoria privationis ipso jure nihil novi agit, sed actum in præteritum ostendit, p. 382. n. 70
 Judices Ecclesiastici liberè possunt punire suos officiales laicos delinquentes in officiorum administratione, p. 386. n. 11
 Index non debet arbitrari in his, quæ sunt à jure determinata, p. 398. n. 61
 Index secularis potest cognoscere & terminare super donatione juris patronatus facta à laico, & ad illius implerem donationem compellere, p. 427. n. 195
 Index secularis potest compellere promittentem donare jus patronatus, ut contractum adimpleat, ib. n. 196
 Index secularis poterit cognoscere de qualitatibus inheredentibus ipsi donationi juris patronatus, ib. n. 196
 Ab Ecclesiastico judice recusante impertiri suum brachium imploratum à judice seculari, appellari potest ad superiorem, ut illum compellat, p. 431. 220
 Index appellationis succedit primo judici tanquam confirmator vel informator, p. 439. n. 9
 Index subrogatus representat primum, & ejus potestatem, ib. n. 10
 Index superior potest facere, quæ poterat inferior, ib. num. 11
 Judex in arbitrariis argui non potest, quia tunc Deum judicem rei hujus cognitionem habet, p. 458. n. 30
 A Judice cujus arbitrio aliquid relinquatur, non licet appellare in parvis & levibus, secus in gravibus, in quibus quæ enormiter læsus est, ib. n. 31
 A Judice habente liberum arbitrium, seu absolutum à lege, seu statuto, vel homine, non licet appellare, p. 459. n. 33
 A Judice cujus conscientia aliquid terminandum, seu faciendum committitur appellationi emissæ non defertur, ib. n. 36
 A Judice, cujus conscientia aliquid committitur, appellatio est prohibita quoad suspensivum effectum dumtaxat, ib. n. 38
 Citare aliquem non debet Judex, cujus conscientia aliquid judicandum est commissum, ib. n. 44
 A Judice, cujus facultati & potestati aliquid faciendum relinquatur non licet appellare, p. 459. 460. n. 49
 Judex si ex statuto potest aliquem carceratum sub fidejussoribus relaxare, si non fecerit, non appellatur, p. 460. n. 50. Declara ut ibid.
 A Judice facultatem dispensandi habente, & id negante non licet appellare, ib. n. 51
 A Judice denegante id quod facere potest ex suo mero officio appellari non valet, ibid. n. 55
 A Judice non supplente de facto cum potest, nec lædit, nec licet appellare, ibid. n. 56
 Officio Judicis mercenario quod potest exercere motu proprio, quando aliquid committitur, ab illud negante non appellatur, ib. n. 57
 A Judice negante id cujus facultati relinquatur, non appellatur secus quando concedit, sed eo pars lædatur, quia tunc appellatur, p. 460. 461. n. 62.
 Judex cujus facultati & voluntati aliquid committitur, sicuti cogi non potest per superiorem, ita nec appellatur ab illo, p. 461. n. 63
 A Judice faciente quod facere, præcisè cogi & compelli poterit, non appellatur, ib. n. 63
 A Judice obtemperante literas requisitorias & permitte executionem cum illis obtemperare teneatur, non appellatur, ib. n. 65
 A Judice nolente adimplere justas requisitorias, cum possit per superiorem compelli, potest appellari, ibid. n. 66
 A Judicis tarditate in ministrando justitiam, vel illam negante licet appellare, ib. n. 69
 Judex negligens à quo appellatum est, non potest revocando gravamen reassumere jurisdictionem, ib. n. 71
 Ob negligentiam, & tarditatem Judicis superior adiri potest per viam querelæ, ibid. n. 72
 Judex deferens appellationi minimè defendendæ, abdicat à se omnem jurisdictionem, & ultra validè nequit procedere, p. 462. n. 81
 Judex non deferens appellationi legitime virtute regii decreti, aut aliàs in proxima est causa attentandi, & vim inferendi, ibid. n. 74
 Judex si à denegante admittendam meam probationem vel instrumenta non admittatur appellatio virtute decreti regii, poterit ad sententiam diffinitivam procedere, ibid. n. 85
 Judici exequenti volentiam in criminalibus potest licite per vicinos, & consanguineos condemnati resisti, p. 464. n. 5
 Etiam in delictis enormibus, & atrocissimis, in quibus specialiter non est prohibita appellatio, ibid. n. 6
 Et etiam in crimine læsæ majestatis, magis communiter resolvatur cum declarationibus, remissivè, ibid. n. 7
 Judex à quo inhibitus, non potest sententiam notorii exequi, n. 464
 Judex Ecclesiasticus vim non facit exequi capitula separata sententiæ, à quibus pars contra quam lata facte non appellavit, cum transeat in rem judicatam, p. 470. n. 13

Index Rerum.

Judex inhibitus potest ea facere, quæ tendunt in facilitatem exitum appellationis, p. 480. n. 43
A Judice rejiciente petitionem ejus cui denegat audientiam, appellationi interpositæ non deferendum, p. 481. n. 16
Judex secularis justè denegat suum auxilium petum ab Ecclesiastico pro executione sententiæ quam per legitimam appellationem competit esse suspensam, quam nolit admittere, p. 482. n. 43
Judex potest pendente appellatione ab interlocutoria merè procedere ante inhibitionem, p. 486. n. 6
Judex appellatione pendente ab interlocutoria habente damnum irreparabile, vel præjudicium, causæ principali supersedere tenetur, p. 486. n. 7
Judex non potest semel à se abdicatam jurisdictionem per delationem reassumere, p. 487. n. 11
Judex non potest semel à se abdicatam jurisdictionem per delationem reassumere, etiam de consensu partium, ibid. n. 12. contrarium, p. 490. n. 57
Etiam si Judex detulerit sive expressè, sive tacitè, p. 487. num. 13
Deferre appellationi tacitè censetur Judex, quando concedit Apostolos reverentiales, seu remissoriales, ibid. n. 14
Judex à quo etiam post delationem potest præfigere terminum appellanti ad proseguendum sive in continenti, sive ex intervallo, ib. n. 19.
Judex non potest revocare interlocutoriam, qua ejus finitur jurisdictio, nec illam ulterius potest reassumere, p. 488. n. 40
Quod procedit in Judice delegato declarante se Judicem incompetentem, ibid. n. 41
Judex ordinarius potest revocare interlocutoriam, per quam ejus finitur jurisdictio, & de ratione, ibid. n. 42
Judices ordinarii pares aut dispares uno deferente an alter possit procedere, p. 490. n. 66
Judex delegatus tenetur expressè declarare super defensione ante executionem, p. 491. n. 81
Judex potest causativè declarare super defensione, cum declarat expediendo executoriales, ib. n. 82
Judici à quo, an Judici ad quem pertineat rem judicatum exequi, & executoriales expedire, p. 492. n. 104. remissivè.
Judex cautus sit, non pronunciare super sententia exequendo, sed directo committat executionem executori, ut appellatio evitetur, p. 501. n. 91
Judices non debent recedere à verbis rescriptorum, p. 515. n. 40
Judex delegatus non potest interpretari rescriptum, nisi quatenus ejus verba patiuntur, ibid. n. 41
Judicis iniquitas inter procedendum quando arguitur, ex inspectione processus detegitur, p. 522. n. 168.
Judex ad quem ob excessu est appellatum, non potest se intromittere super causa principali executionis, sed an sit excessus, vel non, p. 524. n. 209
A Judice requisito excedente in executione ad quem sit recurrendum & appellandum, p. 528. n. 7. remissivè.
Judices ordinarii non debent permittere executoribus Principi extra modum exequi & Vassallos lædere, p. 528. n. 15
Judex inordinate procedens & extrajudicialiter, facit injuriam, & ut privatus convenitur, p. 529. n. 23
Quod obtinet in Judice incompetente procedente etiam servato juris ordine, ib. n. 24
Et etiam competens nulliter non procedat, ib. n. 25
Judex superior de excessu executionis cognoscens sive per viam querelæ, sive appellationis, non potest se intromittere in negotio principali, seu an sit excessus vel non, dumtaxat, ibid. n. 35
Judex superior cogniturus de appellatione à nullitate sententiæ, non potest cognoscere de justitia aut injuria ipsius sententiæ, ibid. n. 35

A ejus Judicis facto appellatur est attendendum, ut sciatur quis Judex pro restitutione excessus & gravaminis sit adeundus, p. 530. n. 41
A Judice qui sententiam tulit exequente si appellatur, erit recurrendum ad ipsius superiorem, ibid. n. 42
Quod procedit quando appellatur specificè à facto Judicis committentis, non simpliciter à facto executoris & nuntii, ibid. n. 35
Si appellatur à Judice requisito exequente pro gravamine excessus requirentis, non ad istum, sed ejus superiorem erit recurrendum, ibid. n. 46
Judex requisitus præstando auxilium facti petiti pro executione, non est qui gravat, & sic ad superiorem requirentis erit appellandum, ibid. num. 47. redditur exemplum.
A Judice requisito pro executione sententiæ excedente mandatum, an ad requirentem vel superiorem requisitum sit ab excessu appellandum, p. 531. n. 49.
A Judice requisito exequente jure proprio gravante appellatur ad illius superiorem, ib. n. 50
Judex requisitus pro executione sententiæ à Judice alterius territorii latæ dicitur delegatus & executor, & ad requirentem appellatur ab ejus excessu, ib. n. 51
A Judice Ecclesiastico cujus officium imploratur pro executione lata à seculari, ad quem appellandum, ibid. n. 32
Judex quilibet sive ordinarius, sive delegatus, cognoscit an sua sit jurisdictio, p. 543. n. 37
Judex sicut appellatione pendente & ejus termino non potest exequi, ita nec executionem committere, cujus defectus est particeps executor, p. 545. n. 50
Judex vim facit non deferens appellationi à commissione executionis sententiæ suspensæ per legitimam appellationem, ibid. n. 55
Judex requisitus an excedat non exequendo juxta statutum judicis requirentis, p. 546. remissivè.
Judex requisitus re integra mortuo vel aliter finito officii requirentis, an possit nihilominus executionem facere, p. 546. n. 66
Judex successor tenetur ad implere & exequi mandatum directum suo prædecessori, ibid. n. 69
Judex requisitus an possit cognoscere de dominio aut possessione rei super qua exceptio est faciendâ, ib. n. 73
Judex requisitus ad exequendum, dicitur nudus & merus executor, ibid. n. 74
Judex requisitus pro executione sententiæ quas exceptiones admittat, p. 553. n. 41.
Judex requisitus pro executione executorialium dicitur merus executor, ibid. n. 42
Judex requisitus pro executione cognoscit de omnibus exceptionibus modificativis, si coram judice cognita non sint, ibid. n. 43
Judex requisitus potest de dominio rei super qua est faciendâ executio, cognoscere etiam si sit merus, ib. n. 44
Judex ordinarius qui in defectum jurisdictionis arbitriferentis sententiam exequitur, dicitur mixtus executor, quia omnes exceptiones admittit & cognoscit, ibid. n. 45.
Judex rejiciens probationem in continenti oblatam, ostendit suam iniquitatem contra opponentem exceptionem, cujus malitiæ præsumptio purgatur ex eo, p. 554. n. 57
Judex cum non possideat per actum nullum, non transfert possessionem, licet habeat animum transferendi, p. 576. n. 107
Judicis factum dicitur factum partis & quando, ib. n. 109
Judicis menti magis quàm cortici verborum est inhærendum, p. 606. n. 112
Judex declarans actorem verum rei dominum, necessario supponit à reo restituendum, p. 608. n. 138
Judex reservans sibi taxare expensas, non potest taxare damna, p. 620. n. 53

Es

& Verborum.

Et quid in contractibus an appellatione expensarum veniunt damna, p. 620. n. 54
Judex si ponit manus ad connexa mandati, non dicitur excedere ejus fines, p. 624. n. 114
Judices current ut si certam quantitatem ex processu deduxerint, expriment in sententia ne liquidationem committant executoribus, quo evitabitur magnum dispendium partibus, p. 625. n. 35
Judex an possit condemnare reum ad usuras decurrendas post sententiam ob moram debitoris, p. 629. n. 10
Judex delegatus subrogatus loco alterius delegati potest sententiam prædecessoris interpretari ex verosimilibus conjecturis, apparentibus ex actis & processu, non tamen ex mera voluntate, pag. 636. numero 9
Interpretari suam sententiam non omnes Judices ordinarii possunt, ib. n. 15
Judex potest condemnare ad pecuniam debitam cum interesse lucri cessantis, putà hodie ad rationem vigesimam pendendæ, quamdiu solutio satis differatur, p. 639. n. 27
Judex non potest alterare & mutare sententiam, aut ejus substantiam, p. 644. n. 115
Judex secularis licet non possit directo clericum coram se litigantem compellere ad compromittendum, potest tamen causativè denegando illi audientiam, p. 656. n. 32
Judex laicus competens est facto rei spirituali incidenti, p. 658. n. 7
Judex laicus à se capto opponente esse clericum cognoscit ad effectum ut nullatenus differatur remissio, & de ratione, ib. n. 86
Judex secularis potest cogere clericum ut sibi ostendat ea, quæ est allegaturus coram Ecclesiastico, ut videat an sint concludentia, alias procedit, ibid. n. 81
Judex secularis eligens clericum ut depositarium, potest, & ipse cognoscere ut depositum restituatur, p. 659. n. 90
Judex secularis clericum deputans sequestrum, cognoscit de ipso restituendo, ib. n. 91
Sed executio per quem Judicem sit faciendâ actualis, Martæ opinio refertur, ib. resolvitur, pag. 660. n. 105
Judicem secularem casibus quibus potest contra clericum ferre sententiam, eam non posse exequi, sed Ecclesiasticum ad ejus instantiam qui teneat, p. 659. n. 92
Judicem laicum posse sententiam à se latam contra clericum casibus quibus cognitio jure pertinet, vel aliter sententia ex natura causæ nocet clerico realiter in ejus bona exequi, ut verior opinio resolvitur, ib. n. 96
Judici seculari, eadem ratione qua sibi causæ cognitio in clericum pertinet, ita etiam executio in temporalibus, ib. n. 97
Judex Ecclesiasticus casu quo de laico cognoscere potest exequi tamen non potest in illius bonis temporalibus, p. 660. n. 99
Judex laicum clericum à se depositarium, seu sequestrarium electum, potest compellere captis pignoriibus ad restitutionem depositi & sequestrati, ibid. num. 105
Judex secularis magis dicitur judex causæ quàm clerici, quando post delictum fraudulenter suscipit ordines, p. 661. n. 121
Judex Ecclesiasticus non potest exhibere executori laico exequenti clericum in temporalibus, in casibus quibus sententia à seculari lata virtualiter & ex natura causæ aliterve præjudicat clerico, p. 662. numero 130
Salgado de Procet. Reg.

Judex Ecclesiasticus inhibere poterit executori laico, exequenti contra clericum sententiam per laicum latam clerico tertio nullatenus præjudicantem, ib. n. 131
Judex secularis inhiberi tunc potest, quando contra clericum nequit procedere, p. 662. n. 132
Judex superior de appellatione sub excessu cognoscens non potest se intromittere in totius executionis revocatione, cujus cognitio ad eum non est devoluta, sed excessus dumtaxat, p. 666. n. 221
Judex delegatus postquam sententiam tulit, & simul fuit executus, ejus expirat jurisdictio, p. 668. n. 228
A judice jussus ut domum exeat, si semel exivit, & iterum redeat, non videtur exiisse, ibid. numero 238

Judicium.

Privilegium Judicium, & sui natura inappellabile, aut executivum in dies alteratur & variatur ex modo proponendi, aut proseguendi, & efficitur appellabile, & è converso, p. 62. n. 116
In quocumque Judicio etiam summario, requiritur plena probatio, p. 147. n. 132
Judicium non debet esse in pendenti, p. 161. numero 30
Judicium non constat ex duobus reis tantum sine actoris, p. 230. n. 53
Judex an vim faciat cognoscens de nuntiatione novi operis, quod Clericus nunciavit, ib. n. 54
Et quid de milite vel alio privilegiato nunciante, ibid. num. 55
Judicialiter proceditur in provisione beneficii, vel ex voluntate collatoris, vel ex juris necessitate prout natura negotii postulat, p. 274. numero 35. & seq.
Judicium mutare in majorem causæ cognitionem parte non contradicente, nullam causat nullitatem, secus si in minorem, ib. n. 38
Judicis partes assumere in provisione beneficii, quibus casibus judex ex necessitate tenetur juris, ib. num. 39
Judicis partes assumere tenetur judex in provisione beneficii quando commissio aut dispositio utitur verbo (judicium) quod in judicialibus, non in extrajudicialibus verificatur, ib. n. 40
Judicialiter fuisse factam provisionem, cognoscitur, quando adest concursus oppositorum formantium inter se contradictionem, p. 278. n. 78
Judicialiter tunc in provisione processisse cognoscitur, quando collator fecit actum, qui à privato fieri non potest, sed à judice tanquam judice, p. 279. num. 86
Judicialis actus est interloqui, non extrajudicialis, p. 280. n. 89
Æquitas in judicio semper est servanda, pag. 359. n. 18
In judicio possessorio, quo sit condemnatio ad interesse ob non facultatem rei restituendæ, admittitur appellatio, p. 652. n. 87
In Judicis, privilegiis, & similibus quod non reperitur expressè concessum, censetur prohibitum, p. 523. n. 173
In Judicio summario agitur an debeatur, in executivo quomodo solvatur, p. 533. n. 3
Judicium cujus sententia exequitur non obstante appellatione non dicitur executivum, ib. n. 5
In quolibet Judicio ubi erit aut personæ datur mutatio, nova citatio præcisa est, etiam si omnes necessaria præcesserint, p. 534. n. 10
Judicium agitatum cum Monacho constituto procuratore sine licentia superioris, non opposita exceptione an nullum, p. 558. n. 130

R R r

Non